

Wihhane wend.

Uhhel wennal olli se pahha wiis, et ta kōhhe wihhaseks sai, kui ta omma wendade ehk teiste seltsis olli. Ta sepārrast ütles isseennese wasto: „Ma tahhan diete kätte wōtta, ja ūhhe ūksiko kōhta ellama miina; kullab mul siis saab rahho ollema!“ Lāks siis ūhhe kōpa ellama. Agga ūhhel pāwal lāks ta ūhhe riistaga jōest wet toma, ja panni riista weega Ma peāle seišma; agga riist lāks ūmber. Ta siis taitis riista teist kōrda; agga riist lāks ta ūmber. Ta nendasammoti ka kolmat kōrda. Agga siis ta sai wihhaseks, ja ldi riista wasto seina purruks. Agga kui film nūūd nende potti: tūkkide peāle langes, ta siis tundis, et wanna wihha waen temmast jāggo olli sanud, ja wōttis kätte, ja lāks agga jalle omma kōhta taggasi.

Eks mitto tōmeeš ei te omma tōriis-
tadega, kui tō ei tahha kōhhe kōrda
miina, Jummal parrago, nendasammote;
wiiskab neid tullist wihha tās, ommast
kāest, nago olleksid nemmad pahha tei-
nud. Eks mitto, kes teisi peab õppe-
tama, agga isse diete ei tea, ei sa wih-
haseks, kui teised ei sa arro, ja hakkab
neid sōimama ja lōma. Eks mitto ka
tānnapāār ei mōtle, kui agga ep olleks
mul tarwis innimešte hulgas ellada, kus
mind ūhtepuhko wihhale kiusatakse, kũ-
lab saaksin waikne ollema ja rahhul.
Agga ep olle nenda; meie ennešte sees
on waenlane, ja ei lahku, kunni meie ei sa
ueks mele waimus, egga wōtta ennešte
peāle sedda uut innimest, kes Jummal
sarnatseks on lodud tōšsise õiguše ja pũh-
hitsuše sees.“ Ewes. 4, 23. 24.